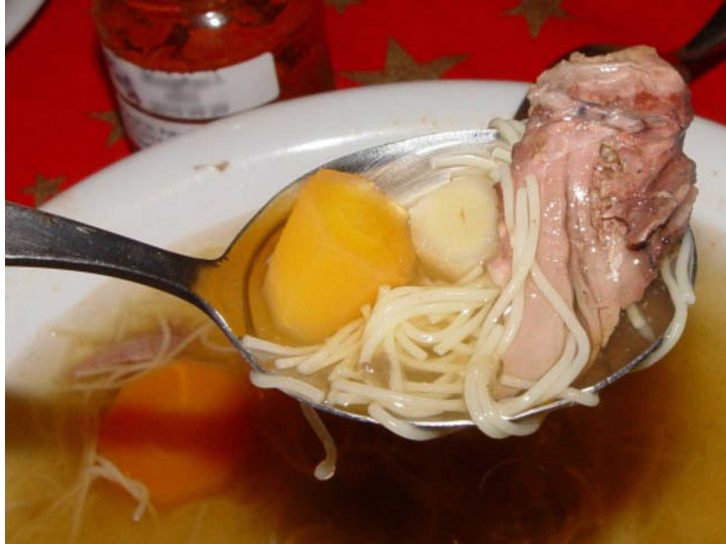

Semmi különös vasárnap

Gubányi Zsófia - 2021-03-21 14:00:00

fotó:

Éhes vagyok, már a kocsiban is korog a gyomrom. Bár hallani szerencsére nem lehet, hangosabban zúg a jó öreg Skoda. Utálom ezt az autót, mert nemcsak hangos, de büdös is. Mindig hányingerem lesz, mikor apám beindítja. Az egész udvarban áll a füst, ami a kipufogóból árad. A ruhám is mindig beszívja ezt a szagot. Egyszerűen nem tudom, mit eszik ezen az autón. Ez a második zöld Skodánk, a 105-ös után képes volt „beújítani” egy 120L-esre. Simán megvehetnénk egy normális autót is, de nem, nekünk ez kell. Ebben van kihívás, vagy beindul télen, vagy nem. Az ülést meg pokróccal fűtjük.

Már minden osztálytársamat modernebb autóval hordják, csak engem nem. Erről ismernek fel a suliban, tudják, hogy megjött Fodor Sári meg az apja. Na mindegy, most nem az iskolába megyünk, hanem a nagyszülőkhöz, itt van anyám és a testvérem is. Ebédre vagyunk hivatalosak, azért is vagyok már ennyire éhes. Már a számban érzem a húsleves ízét, biztos lesz valami sült is, meg hatlapos.

Mikor megérkezünk, azonnal a nyári konyha felé veszem az irányt. Mama süttött rétest is, most veszi ki a sütőből. Két gáztepsit pakolt meg. Van közte meggyes, almás, répás és káposztás is. Nem bírom ki, lopok a meggyesből, de persze lebukok, rögtön rám szólnak, hogy „majd csak ebéd után” meg „forró még, megfájdul a hasad”. Amíg a felnőttek beszélgetnek és megterítenek, a bátyámmal körbenézünk az udvaron. Nagyapa a nyulaktól jön éppen, inni adott nekik. Azt mondja, vannak most kicsik is. Felemel az egyik ólhoz, látom az anyanyulat, ahogy védelmez egy hatalmas szőrcomót. Alatta vannak - mutatja nagyapa. - Ha legközelebb jöttök, már biztos kint ugrálnak ők is.

Ez annyira izgalmas - gondolom, s közben a hátunk mögött lévő ólhoz megyek, ott van a kedvencem: egy csodaszép és csudanagy barna baknyúl. Erős és izmos, és mindig elfogadja tőlem a szalmaszálat, amit benyújtok. Szerintem kölcsönös a szimpátia.

Kicsit félek itt, nem is nézek fel, mert rengeteg a pókháló mindenhol, egyedül nem merek bejönni a keresztes pókok miatt. Hátrébb megyünk, keresztül a baromfiudvaron, papa mutatja a kertet. Amerre a szem ellát, ágyások sora. Ez engem annyira nem érdekel, bátyám jó fiú, ő figyel, én futok a kert végébe, ahol a kapun túl ott a patak. Beledobok néhány kavicsot a vízbe.

Nagyapa szól, hogy menjünk, mert kész az ebéd, mama már biztos vár bennünket. Útközben még benézünk a tyúkokhoz, összeszedjük a tojásokat. Némelyik meleg, szinte még lágy a héja, most „született”. És persze nem felejtkezünk meg a két malacról sem. Mi neveztük el őket Ricsinek és Misinek a Família Kft-ből. Bekukkantunk az ólba, csak pihegnek oldalt, néha odadörgölik magukat a betonhoz. Nagyapa elégedett, ősz végén vághatóak lesznek, ha így növekszenek addig is.

A konyhában már vár a lavórban a meleg víz, a szappan, hogy kezet mossunk. A levest már kiszedte mama. Az asztalt a heverőhöz tolták, mi és anya azon ülünk, a többiek a lócán. A csíkos tészta a kedvencem a leveshez, aminek a tetején ott gyülekeznek a gyönyörű, aranyárga zsírcseppek. A legszebb kakasunk volt - áradozik mama -, jó, gyenge húsa lett, s akkor odateszi az asztalra a nagy tál főtt húst, tetején a kakas fejével - a szeme csukva van - és tarójával. Azt mindig mi esszük meg, a gyerekek. Apám lecsipegeti róla a bőrt, majd egy éles késsel felvágja a fejet, aminek az egyik fele az enyém, másik a bátyámé. Kieszegetjük belőle az esztét. Ez ekkor még egyáltalán nem fura, csak visszagondolva az. Ezután én megkapom a kakas combját, finom szaftos rész, anya a melléből eszik, állítólag ő azt jobban szereti. A testvérem másik kedvence a láb az ujjakkal, apám a farhátért van odáig.

A második fogás rántott csirkecomb, a pingpongütő, így hívjuk. Friss uborkasalátával és petrezselymes krumplival. Azt hiszem, a harmadik után kezdtem érezni, hogy elég lesz. Anya oda sem néz, csak halkán megjegyzi: „úgy esztek itt mindig, mintha otthon nem adnék”. Mama csak mosolyog, örül, ha látja, hogy ízlik, amit készített. Mai fejemmel nézve, ezt a menüt elkészíteni nekem legalább két napba telt volna úgy, hogy nincs se kertem, se háziállataim.

Elfekszem a dikón, tesóm is rám dől. Egymáson fekvé pihegünk ebéd után, úgy tele vagyunk. Anya és mama szedik le az asztalt, a csontokat már a kutya és a két macska rágcsálja odakint az ajtó előtt. Panni ángyom is megérkezett, „ő nem akar zavardálni”, csak látta az ablakból, hogy itt vagyunk, hozott egy kis kapros-túrós lepényt. Végre valami, amit nem szeretek. Én már a rétest várom, hogy végre felvágják. Annak még van egy kicsi hely a pocakomban, addig is a Starkl újságot nézegetem, a sok szép virágot. Imáim meghallgattattak, már hozzák is a sütit, meg persze van még hatlapos, mert a vőnek az a kedvence.

A felnőttek még beszélgetnek, mikor mi már kint játszunk a kutyával. Kisétálunk vele a nagy fához - kiáltjuk, bentről csak mama néz ki, int, hogy rendben. Elindulunk futva, az utca közepén egy földút vezet a közeli mezőre. Morzsi jól ismeri a helyet, póráz nélkül követ bennünket. Megnézzük a csipkebokrokat, az árvalányhaját, majd felmászunk a nagy fűzfára, s onnan nézünk szertesét. Ameddig a szem ellát, erdők vesznek körül. A kutya a fa tövében vár bennünket. Lassan elindulunk vissza, addigra már jönnek elénk a többiek. Összekészültek, indulunk haza. Még beszaladunk a kredenchez, bátyám kinyitja a felső szekrény ajtaját, mama mindig oda rejti a finomságokat nekünk. Kiveszi a golyórágót, én inkább Melba csokit kérek. Édességet majszolva köszönünk el a nagyszülőktől.

Apánk indítja az autót, integetünk, s indulunk haza. A Poptarisznya szól a rádióból. Mily' meglepő, ezt sem szeretem, mert a műsorvezető mindig belebeszél a zenékbe. De most inkább csak nem figyelek, becsukom a szemem és hátradőlök. Kicsit elfáradtam, ez egy jó nap volt. Pedig nem történt semmi különös. Szeretek a mamáékhoz jönni. S az is jó, hogy ebben a kocsiban mindenki így van ezzel.

Gubányi Zsófia további írásai itt olvashatók: [KÖZTÜNK ÉLNEK](#)

CSAK VELED együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak Te, az olvasó. [Egy hónapra csak 1000 forint. Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert! Köszönjük!](#)